

øjeblikket? Der skal altså i allerhøjeste grad bruges omtanke.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg må jo sige, at hr. Jens Kirk fortsætter med at danne det billede, at det faktisk er ganske favorabelt at være uland. Det synspunkt har jeg ikke. Jeg synes sådan set, at de har mange problemer, som vi i allerhøjeste grad bør bidrage til at løse. Det er sådan set det, der vil kunne bringe landene fremad. Det har vi vist i andre sammenhænge, og det må vi også gøre over for de lande.

Det er ikke sikkert, hr. Jens Kirk selv synes, det lyder på den måde, men den måde lyder det på for mig, og det vil jeg da selvfølgelig også glæde mig til at se, når der kommer en udskrift af den her debat. Nu er det ikke så længe siden, hr. Jens Kirk har sagt de ting, at jeg ikke kan huske det, så jeg ved godt, hvad der er blevet sagt her for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Jens Peter Verner, hvis vi nu skal gøre det meget kort, at disse lande har en begunstiget adgang til f.eks. Fællesmarkedet i øjeblikket, og hvis vi f.eks. ved en aftale skulle gå hen og liberalisere det hele uden at tænke på det, så kunne de godt gå hen og få et større problem, end de har i øjeblikket? Vi skal altså tænke os gevaldigt om, inden vi gør det, men dermed er jo ikke sagt, at Venstre ikke går ind for, at det skal liberaliseres, og vi skal have eksportsubsidierne fjernet hurtigst muligt.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg synes, hr. Jens Kirk først og fremmest skulle være optaget af, hvordan man forbedrer situationen for disse lande, i stedet for gang på gang at forklare, at de altså har masser af præferencer. Det er sådan set mit udgangspunkt i denne sag.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Verden omkring os er for store deles vedkommende ude af kontrol. Over en milliard mennesker lever for under 2 US-dollar om dagen, og det samme antal har ikke den basale ret til at

vælge egne ledere, ytre sig frit eller samles i demonstrationer.

I den globaliserede tidsalder, som har været undervejs siden 1950'ernes spæde start, med større mediefrihed, lettere transportmuligheder og færre hindringer for transaktioner af varer og penge, skulle man tro, at forholdene forbedres. Nogle lande har imidlertid ikke formået at modernisere sig, selv om tilbuddet har ligget lige for fødderne af dem, og andre lande har selv ødelagt deres muligheder ved at fastholde forældede strukturer og ødelæggende kulturelle traditioner.

Det afgørende spørgsmål er, især for Afrika, fødselsudviklingen. Ifølge FN vil Afrika forøge sin befolkning med 138 pct. frem til år 2050, og det forekommer ikke urealistisk, sammenlignet med at væksten fra 1950 til 2000 var på hele 262 pct. Intet samfund, ej heller et moderne og veludviklet som vort, vil kunne skabe arbejde, boliger, uddannelse, fødevarer, rent vand, infrastruktur, hospitalshjælp eller andre fornødenheder til en så hastigt stigende befolkning.

Det er imidlertid forkert at tro, at de afrikanske lande ikke har nogen økonomisk vækst; men fødselsfrekvensen ødelægger de resultater, som skulle bære samfundene fremad. I f.eks. Swaziland har den økonomiske vækst fra 1990 til 2002 været på 3,2 pct., men målt i forhold til indbyggertallet var væksten sølle 0,1 pct. Befolkningstilvæksten har ædt den økonomiske vækst, og vi kan se det ene afrikanske land efter det andet, især de muslimske, forsumpe på grund af reaktionære kulturer og uduelige ledere.

Nok er afskaffelsen af produktions- og eksportsubsidier i de udviklede lande en væsentlig nødvendighed. Det er næppe den væsentligste, men derfor støtter Dansk Folkeparti alligevel fuldt ud afskaffelsen af dem, som Enhedslisten foreslår. Men vi skal samtidig af de samme grunde, som de tidligere ordførere har været inde på, meddele, at vi ikke kan støtte den forhandlingsstrategi, som Enhedslisten anbefaler.

Der er ingen tvivl om, at det er til stor gavn for de fattige lande at få liberaliseret eksport- og produktionssubsidierne og at få adgang til vore markeder; men man skal passe på med at tro, at det er en form for verdensfrelse, det vil lægge op til. Den afgørende årsag til, at de afrikanske og især de muslimske lande er underudviklede, ligger i deres egen fastholdelse af de strukturer i deres egne samfund, som har umuliggjort den vilje til vækst, vi har i Europa.